

Sygn. akt III KK 339/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

SSN Przemysław Kalinowski

Protokolant Teresa Jarosławska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Krzysztofa Parchimowicza,
w sprawie **S. J.**

oskarżonego z art. 292 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 20 lutego 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść oskarżonego,
od wyroku Sądu Rejonowego w S.

z dnia 4 marca 2013 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w S. skierował do Sądu wnioski o warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec S. J. podejrzanego o to, że „w dniu 22.10.2012 r. w S. nabył od nieletniego K. M. telefon komórkowy LG Swift Black o wartości 2.000 zł, gdzie na podstawie towarzyszących okoliczności – oferowana

cena – 100 zł mógł i powinien przypuszczać, że telefon ten został uzyskany za pomocą czynu zabronionego” – tj. o przestępstwo z art. 292 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 4 marca 2013 r., Sąd Rejonowy w S. „ustalając, że oskarżony S. J. popełnił zarzucany mu czyn kwalifikowany z art. 292 § 1 k.k. i że jego wina i stopień społecznej szkodliwości czynu nie są znaczne na mocy art. 66 § 1 i 2 k.k., art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne wobec niego na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata” (pkt I wyroku). Nadto, oddał oskarżonego w okresie próby – na mocy art. 67 § 2 k.k. – pod dozór kuratora sądowego (pkt II wyroku), zwalniając go od kosztów procesu, w tym od opłaty sądowej (pkt III wyroku).

Orzeczenie powyższe nie zostało zaskarżone i uprawomocniło się w dniu 12 marca 2014 r. (k. 62).

Kasację od powołanego wyżej wyroku, na niekorzyść oskarżonego, wniósł w dniu 3 września 2013 r. Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w całości i zarzucając „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa materialnego – art. 66 § 1 k.k., polegające na warunkowym umorzeniu postępowania karnego przeciwko S. J., pomimo niespełnienia określonej w tym przepisie przesłanki uprzedniej niekaralności sprawcy za przestępstwo umyślne, gdyż w dacie orzekania oskarżony był prawomocnie skazany za popełnienia przestępstwa umyślnego, określonego w art. 280 § 1 k.k.”, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Art. 66 § 1 k.k. pozwala na warunkowe umorzenie postępowania, jeżeli spełnione zostaną wszystkie, szczegółowo określone w tym przepisie przesłanki związane z czynem oraz z osobą sprawcy, uzasadniające wobec niego pozytywną prognozę kryminologiczną. Jedną z tych przesłanek, stanowiących warunek *sine qua non* zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania, jest uprzednia niekaralność sprawcy za przestępstwo umyślne.

W sprawie niniejszej ten warunek nie został spełniony, bowiem S. J. w dniu wydania zaskarżonego kasacją wyroku warunkowo umarzającego wobec niego postępowanie karne o czyn z art. 292 § 1 k.k. (4 marca 2013 r.) był już wcześniej

skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 13 sierpnia 2012 r., za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonaniem wykonania tej kary na okres 5 lat tytułem próby, a wyrok ten uprawomocnił się w dniu 21 sierpnia 2012 r. (k. 151 akt II K 331/12).

Wprawdzie orzekający w toku przedmiotowego postępowania Sąd Rejonowy dysponował informacją z Krajowego Rejestru Karnego, że S. J. nie figuruje w kartotece karnej (k. 41 akt II K .../13), zaś sam oskarżony nie ujawnił faktu swojej uprzedniej karalności (protokół przesłuchania z dnia 28 grudnia 2012 r. – k. 43 verte tych akt), jednak okoliczność powyższa pozostaje bez znaczenia dla możliwości zastosowania instytucji z art. 66 § 1 k.k., bowiem warunek wcześniejszej niekaralności sprawcy za przestępstwo umyślne ma charakter bezwzględny i należy „do stanu obiektywnego” (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 2 lutego 2007 r., IV KK 461/06, LEX nr 231929; z dnia 1 października 2008 r., V KK 238/08, LEX nr 457948; z dnia 8 kwietnia 2009 r., IV KK 408/08, LEX nr 495310; z dnia 14 czerwca 2011 r., IV KK 85/11).

W tym stanie rzeczy trafność podniesionego w kasacji Prokuratora Generalnego zarzutu rażącego naruszenia prawa materialnego jest niewątpliwa, a uchybienie to miało istotny wpływ na treść orzeczenia, ponieważ skutkowało warunkowym umorzeniem postępowania karnego wobec S. J., pomimo braku ku temu ustawowych przesłanek.

Implikowało to uchylenie poddanego kontroli kasacyjnej wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji, który przeprowadzi dalsze postępowania – jeżeli nie zaistnieją inne okoliczności – stosownie do regulacji określonej w art. 341 § 2 k.p.k.